

Overweging zondag 25 december 2019 – Licht in de morgen

Jaar A, dagmis Kerstmis

Jesaja 52,7-10 / Hebreëën 1,1-6 / Johannes 1,1-18

Het is zover! Jezus is geboren! Heel de aarde jubelt en juicht voor de Heer, halleluja!

Vier weken van wachten en verwachten zijn voorbij. Afgelopen Kerstnacht hebben wij gevierd dat Jezus is geboren. Niet zomaar een lief kindje, maar Zoon van God.

Niet geboren in een paleis maar op een onaanzienlijke plek. Te midden van zijn eigen volk, van herders, zoals hijzelf een zoon van David is, de herderszoon die koning werd. God werkte in het verborgene, in Maria's schoot en is deze Kerstnacht in Jezus aan het licht gekomen. God zelf is aan het licht gekomen.

God heeft zijn belofte waargemaakt. Hij beloofde Maria dat een redder geboren zou worden; dat hij om zou zien naar Jozef. God gaf hen zijn woord, en zijn woord is vlees geworden: in Jezus, zoon van David, een herderszoon, een koningszoon. Een Goede Herder, een Koning van Gods Koninkrijk. Een Koninkrijk dat niet verdedigd wordt met wapengekletter, maar met zachte hand, met liefde. Een Koninkrijk van vrede.

God blijft niet op een afstand kijken naar ons geworstel in dit ondermaanse, maar is in Jezus Emmanuel: God met ons. Hij is mens geworden: hij worstelt mét ons, hij lijdt mét ons, hij deelt ons verdriet én onze vreugde. Daarmee troost hij ons én is hij ons trouw. En met zijn hulp kunnen wij dat Koninkrijk van vrede waarmaken. Zijn liefde maakt ons zacht-moedig!

Licht in de morgen. Kaarsen en sterren verbleken bij het licht van de morgen. Zij schijnen niet zo gezellig als gisteren in de Kerstnacht. We laten ons niet meer verblinden door geschitter en geflakker en engelengezang. We zien elkaar nu gewoon zoals wij zijn. En óók daar mogen we blij om zijn, ons in verheugen!

Maar durven wij onszelf te zijn, in dit ochtendlicht? Nu er geen duisternis of schaduwen zijn waarin wij ons kunnen verschuilen. Durven we te zijn wie we zijn, mét al onze gebreken? Jezus wil ook nu, in dit licht, bij ons zijn. Hij ís dat licht: geen onbarmhartig licht, maar een zacht licht, een mild licht, dat leven gunt. Want zo houdt God van ons: met alles erop en er aan, met al onze tekorten. Dát is zijn trouw en zijn liefde voor ons. Met die liefde dient hij ons: met liefde die kan vergeven. Dát geeft leven.

Geloven wij nog steeds, ook in dit ochtendlicht, in het wonder van de Kerstnacht? Zien wij dat Jezus niet ergens ver weg is geboren, in een stal in Bethlehem, maar ons zo nabij wil zijn dat hij ín ons wil wonen? Durven wij hem uit die *stal* met ons mee te nemen en zelf een *tempel* voor hem zijn? Erkennen wij zijn Koningschap? Durven wij Hem toe te laten in ons leven, in al onze kwetsbaarheid? Laten wij Hem over ons heersen? In ons geworstel, in ons wikken en ons wegen, in ons gestuntel en ons verdriet, in onze onwil, maar ook in onze vreugde?

Jezus is ons trouw. Maar zijn wij hém trouw, ook als we het niet meer zien zitten, ook als we erom bespot worden? Of bespotten we hem dan, ontkennen we hem, verraden we hem liever als we het niet kunnen verdragen in de spiegel te kijken, onszelf onder ogen te zien?

Dat is de uitdaging van Kerstochtend: geloven wij ook in dit licht, deze Kerstmorgen, in dit licht dat Jezus voor ons is? Spreekt dát ons aan? Spreekt God ons aan?

Kerstmis is de geboorte van nieuw leven, van Gods hernieuwde belofte aan ons: hij heeft Woord gehouden en is ons nabij. Die wereld van vrede en gerechtigheid die is er nu – die is van alle tijden. Zoals ook oorlog en ellende van alle tijden is. Met Gods liefde in onze wereld, die in ons doorwerkt als wij er voor open staan kunnen wij die ellende aan, als wij ruimte in ons hart maken voor zijn licht.

Als Jezus, zo nederig als eerste begroet door herders, zoon van David, ook ónze herder is, onze Goede Herder – dan zál hij ons komen zoeken als we verdwalen, ons op de schouder dragen als we het moeilijk hebben, ons leiden als we het even niet meer weten en ons thuisbrengen bij zijn kudde. Hij is het licht der wereld, hij verlicht ons pad, hij laat ons onze valkuilen zien, hij maakt onze sporen zichtbaar en geeft hoop op leven, telkens weer.

Want Hij geeft warmte bij alle kilheid. Denk aan hem als pas geboren kindje: de vertedering die we voelen, dat verwarmt ons hart onmiddellijk. En denk aan hem als die herder die het lammetje draagt op zijn schouders: dat beeld ontroert en troost. *Wij* zijn dat lammetje. *Jezus* is dat lammetje. Jezus is voor ons geboren én voor ons gestorven en opgestaan. Hij is van alle tijden en gaat *altijd* met ons mee. Hij is in ons en wij zijn in Hem.

Dát is Gods heiligheid die in Jezus zichtbaar wordt. Gods woord is vlees geworden in Jezus. Hij maakte zijn belofte waar. Hij is trouw aan zijn schepping, aan ons. Zijn liefde moet echter ook vlees worden in ons, niet alleen in Jezus: ook wij moeten die liefde waarmaken, zijn belofte van vrede op aarde waarmaken. Door Jezus na te volgen. Van harte. Met vallen en opstaan, met onze ogen op dát licht gericht. God is betrokken op ons en hij wil dat we betrokken zijn op elkaar.

Haat, onverschilligheid, afwijzing en afgunst knecht ons, brengt ons op de knieën, in ballingschap.

Vergeving, aandacht, opkomen voor elkaar en liefde bevrijdt ons, doet ons weer opstaan en leven, in Gods Koninkrijk.

We moeten waarachtig zijn! Kwaad met goed bestrijden! Dat heiligt ons! Zo kunnen wij Jeruzalem, stad van vrede, met Gods hulp, met Jezus' hulp, weer opbouwen. Gods koninkrijk is nabij als *wij* mensen van goede wil zijn. En dat ís Gods wil: dat we allemaal de handen uit de mouwen steken, elkaar het licht in de ogen gunnen, elkaar accepteren zoals we zijn, elkaar de hand reiken, elkaar liefhebben als de broeders en zusters die we zijn. En dat kan, want we zijn allemaal verbonden met elkaar, kinderen van God. Jezus belichaamt Gods liefde.

De boodschap van Kerstmis is dat ook *wij* Gods liefde kunnen belichamen.

Met die liefde van God, zijn we nu, met Jezus, toegerust. Daarmee zijn we gered uit de ballingschap: we zijn niet meer alleen. We zijn al thuis, want God is bij ons. Hij was er eerder

dan wij en Hij zal er altijd zijn. Hij leeft met ons mee: dat mag ons vrede geven. Die vrede bevrijdt ons, redt ons.

Hij is Emmanuel: God is met ons. God is genade. God is licht.

God is liefde. Alle dagen van ons leven.

Dat is de blijde boodschap van Kerstmis.

Amen.